

Păcatul greu al puterii

După ce Oedip ajunge rege, Teba e lovită de cele mai mari nenorociri: mormine ce sting suflete, foamete și sărăcie, calamități naturale, degradare de moravuri și război civil. Copiii se ridică împotriva părinților, frații se hăituesc, iar străinii așteaptă să lovească orașul. Zeii rămân neîndurători la toate lamentațiile și tentativele regelui de a-i îndupleca. Un fapt groaznic, de nimeni știut, apăsă Cetatea și o amenința cu pieirea. Vechii greci credeau că atunci când un muritor săvârșește un păcat greu, ce duhnește pînă la cer, colectivitatea acestuia e lovită de Zei. Toate nenorocirile ce s-au abătut asupra României: crime fără rost în revoluție, făcute de neștiuți teroriști, conflicte sociale, vrajbă în țară, violențe între tineri și bătrîni, muncitori și intelectuali, foamete, sărăcie, umilință și lipsă de demnitate, nu au fost suficiente. Trebuie să ne bem paharul pînă la capăt. Acum ne lovesc calamitățile naturale: cutremure la Timișoara și inundații în Moldova. Victime și suferință.

O bănuială se strecoară în sufletul lui Oedip... și caută răul în trecutul său. De atunci începe momentul său de demnitate și măreție: descoperă că este ucigașul tatălui său și incestuosul din patul mamei. Deci cel responsabil de relele Cetății. Un păcat greu și un blestem, apăsă și țara noastră: Ion Iliescu a luat locul „părintelui” și mentorului său. Uzurpatorul regicid se tăvălește cu Puterea, în aternutul cald încă, lăsat de Ceaușescu. Și trage după el un popor întreg în păcat și încest. Astfel că și forțele naturii s-au răsculat.

Oedip cînd își descoperă vina refuză să mai creadă în ochii ce l-au mințit și își ia vederea (Noi ar trebui să spargem televizoarele. Au împins poporul spre sodomie cu fosta nomenclatură. Oameni curați au făcut pact cu desfrîul regizat de minți diabolice). Ucide lumea închipuită pentru a-și salva orașul, destinul și valoarea morală. Ultima, precum Zeii, nu se vede.

Gestul crolului lui Sofocle are valoare tragică și scapă într-adevăr Teba, căci, din acel moment răul încețază. Dar pe Orbul nostru, consfințit în Duminica orbului, cine îl poate convinge de asta? Se pare că nimeni. De aceea, bem paharul pînă la fund.

Lucian FILIP

Atenție la specialiști!

Întrebuințat abuziv, orice instrument se uzează și va sfîrși prin imposibilitatea îndeplinirii propriilor meniri. Cuvîntul, ca instrument de comunicare, nu face nici el excepție. Rîșnit fără milă, cuvîntul se îmbolnăvește, pierde din greutate, din prestigiu, ajungînd la faza decrepită pe care poporul o numește „vorbă-n vînt”. Unul dintre cuvintele astfel amenințate mi se pare a fi cuvîntul „specialist”. Necazul lui se trage din tendința de a numi specialist pe orice muritor care știe ceva mai multe decît noi într-un domeniu dat. Toți cei ce se mișcă în afara sferei noastre de cunoaștere se trezesc investiți cu gradul de specialiști, calificativ decernat fără acoperire, de propria noastră ignoranță. Dacă nu știm să reparăm o siguranță arsă, vom ruga un vecin să o facă. Raportat la noi, vecinul apare ca un specialist într-ale electricității.

Să ne amintim de specialiștii noștri din agricultură și de marile lor recorduri rămase în picioare pînă azi. Nu trebuia decît să citești cifrele raportate ca să-ți dispără orice îndoială asupra priceperii lor. Să ne amintim de specialiștii noștri petrochimici care se întruneau după fiecare explozie la Teleajen sub bagheta specialistei de buh mondial.

Să ne amintim ce constiințioși își luau notițe marii noștri specialiști ori de cîte ori dădeau ochii cu specialistul public nr. 1. Mi s-a întipă-

rit în memorie o imagine pe care am dorit în zadar s-o alung. Este o imagine de la cutremur, cînd la poalele unui bloc năruit, arhitectul șef al Capitalei, cadru universitar, își lua singurmeș notite, ușor adus de spate, obedient, nelăsînd să-i scape vreo indicație a marelui specialist în ruine. Zilele trecute n-am putut să-mi cumpăr un cafea de la marele magazin al orașu-

(continuare în pag. a III-a)

Mihai BRATU

NOTĂ:

Despre rațiile de zahăr și ulei

Cu tot respectul aducem la cunoștința cititorilor noștri că relațiile cele mai precise despre situația la zi și în perspectivă în ceea ce privește repartizarea rațiilor de ulei și zahăr le pot primi direct de la sursă, adică de la cei care se ocupă de aceste probleme, respectiv „Alcomsib” S.A. (fostă I.G.S.M.A.) și „Cibinium Com” S.A. (fostă I.C.R.A.).

Numerele de telefon ale acestor societăți comerciale sînt:

- I.C.R.A. („Cibinium” S.A.) 2 26 43 și 2 11 88;
- I.G.S.M.A. („Alcomsib” S.A.) 1 23 19 și 1 69 90.

T.O.

CUGETUL ZILEI

Cît încă nu s-a ivit primejdia, trebuie luate măsuri ca unul care se teme; cînd însă vedem că primejdia s-a ivit, trebuie de lovit ca unul care nu se teme

Mahabharata

Troita din fața Casei de Cultură a Sindicatelor Sibiu ridicată în memoria eroilor Revoluției din decembrie '89

POIANA SIBIULUI

Între fală, metafizică și paradox

Contactul cu Poiana Sibiului este contradictoriu pentru noul venit. În orice caz, semnificativ. „Ascensiunea” spre înălțimea pe care e așezată, produce incintare: Poiana ar putea foarte bine să fie o stațiune. Situația satului este deosebită față de majoritatea localităților din zonă. Pare că, cei ce-au ales locu în vechime, pentru a ridica așezarea, au fost mințați și de avinturi estetice: pe stînga coborînd dinspre Jina, înainte de intrarea în sat, există privilegiul unei vaste panorame, ce împinge privirea pînă departe... acolo unde detaliile și nuanțele capătă un rafinament deosebit, demn de o zare provenială surprinsă de un impresionist. La orizont formele se pulverizează, spre a se întocmi la loc în griuri și albastru-verde. Casele îngrădite, ascuțite (se simte și aici influența germană) și țiglele noi, roșii-portocalii, duc gîndul la un tablou al lui Cezanne făcut prin Anvers-sur-Oise. Cimitirul din Poiana, de departe și de aproape, e chiar odihnitor. Cruci albe, răsirate gingaș pe o coamă verde de deal, fără obstinație, îndrăgite sau tristețe. Nici vorbă de groază metafizică. Cimitirele germane bunăoară (chiar cel municipal din Sibiu), prin sugestia de ordine, regularitate, așezare, trînicie, date de ciment și forme, induc fiori lăuntrici. Ca și cele americane, cu plăci de prefabricate, aliaje, etc. din care nu prea mai poți să-ți faci dubii, că, pe acolo, poate scăpa sufletul. Relația românului cu realitatea fundamentală a morții (de aici, prin raportare și definire, cu viața — o anumită metafizică a morții induce obligatoriu și atitudinea existențială) e rezolvată grațios. Acest gen de cimitire, ce fac din odihna de veci veritabilă nuntire cu natura, poa-

(continuare în pag. a III-a)

Lucian FILIP

Festivism și cir(c)oză

Guvernațiile nondemocratice, din toate timpurile și de oriunde, au oferit poporului, pe care-l disprețuiau, spectacole, în scopul distracției și al destinderii, evident pe lingă permisivitatea subzistenței. Formula cea mai concentrată a acestui principiu de guvernare a fost confectionată în Roma post-republicană: PIINE ȘI CIRC. Festivitățile, mai mult goale decît pline de conținut, străbat istoria. Fonduri uriașe s-au cheltuit pentru a realiza regia și scenografia acestor spectacole, declarate sărbători oficiale, dar avînd un iz de circ jalnic: în Babilon, în Assiria, la Roma. Să ne gîndim că sovieticii și-au amenajat Piața Roșie ca scenă permanentă pentru festivitățile înscrise în calendar, să ne gîndim la cele de peste an din toate țările fasciste și comuniste. Să ne gîndim nu numai la Piața Roșie ci și la Nürnberg, Roma, Phenian, Pekin, Havana și Piața Aviatorilor din București, pentru a nu le înșira pe toate.

Intrucît circul pentru popor trebuia furnizat în doză sporită, au fost găsite la îndemînă, potrivite sau nu, diferite momente din

istoria națională. Doar sintem patrioți! Așa au fost comemorați, după cuviință, 50 de ani de la moartea lui Iorga în noiembrie 1990, 140 de ani de la nașterea lui Eminescu în ianuarie 1990, 100 de ani de la moartea lui Ion C. Brătianu în 1991, chiar 50 de ani de la tristele evenimente din iunie 1941 de la Iași sau în mod earaghios, în 30 august 1990, la 50 de ani de la Dictatul de la Viena, de acum celebrul general de comunicare războinice Keller, a creat sugestia că țara este în pragul unui război de secesiune.

În 1990 ne-a fost dat să „trăim” sărbătorirea a 531 (5) de ani de la atestarea documentară a Bucureștilor, la propunerea d-lui senator Dan Iosif (cred mai degrabă că a fost vorba de sărbătorirea a 25 de ani de la absolvirea de către domnia sa a grădiniței).

Anul acesta guvernării i-au făcut un praznic lui Ștefan cel Mare cu ocazia împlinirii a 487 (!) de ani de la moartea sa, în 2 iulie 1504.

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

Prietenul de dincolo de gard

Intr-una din zile treceam pe strada Spartacus unde am asistat întâmplător la următoarea scenă: un băiat de vreo 11-12 ani s-a oprit cu bicicleta în fața Casei de copii și, imediat, s-au apropiat de gard cîțiva copii, cărora băiatul le-a dat ceva printre bare. Au stat puțin de vorbă. Cînd am ajuns lângă ei, băiatul tocmai pleca, iar micuții i-au strigat: „Să vii și mine, da?”.

N-am auzit răspunsul, dar am înțeles că între băiatul „de afară” și copiii „dinăuntru” s-au statornic niste legături sufletești după un cod numai de ei știut.

Și așa, săptămîna trecută, cîteva membre ale „Asociației de femei din opoziția unită” am încercat să descifrăm, la fața locului, limbajul inocenței, făcînd o vizită la Casa de copii de pe str. Hegel.

Doamna Isailă Valeria — asistentă medicală — ne-a întâmpinat cu multă bunăvoință, însoțind periplul nostru cu explicațiile necesare. Casa de copii adăpostește un număr de 70 de copii în cele două clădiri de pe Hegel și de pe Spartacus. Copiii sînt organizați în trei serii pentru masă, în funcție de vîrstă. Unii se jucau în curte, supravegheați de educatoare, cei mici onorau cu multă poftă bucatele gustoase și apetisante, gătite de d-na Macriș Maria, considerată o adevărată maestră în materie.

Copiii asistați de domnișoarele Ineu Cornelia și Trif Ecaterina, atente la comportamentul lor, sînt priviți șagalic de tot felul de păpuși năstrușnice, agățate pe pereți. Jucării și păpuși numeroase am văzut și în sălile de clasă, cele mai multe alcătuite cu gust și fantezie de mîinile cuiva, ale unor „străini”, eăci, din nefericire, noi nu avem timp să confecționăm asemenea jucării pentru niste dezmoșteniți ai sorții

— copii nedoriti, cei mai mulți abandonati de părinții lor, ei însiși victime ale mizeriei sociale (aproximativ 80% din copii sînt țigani).

Copiii din grupa mare desenu preocupați sub îndrumarea d-nei educatoare Pașca Ana și ajutați de cinci tineri belgieni, componenți ai unui grup de voluntari (13), membri ai unei organizații de caritate din orașul Mechelen, sosiți cu daruri și mult mult entuziasm.

Ceilalți tineri amenajau baia și grupurile sanitare cu materiale în exclusivitate aduse de ei. Seriozitatea și conștiinciozitatea lor i-au cucerit pe toți salariații instituției iar pe noi pereții, chiuvețele, robinetele — adevărate bijuterii dintr-o poveste cu „Alice în țara minunilor”, minuni care pot transforma un interior precar într-o lume de basm.

În noianul de bunăstare datorat generozității „prietenilor din afara granițelor” (de la alimente, mobilierul din bucătărie, veselă, instalații, îmbrăcăminte, jucării, rechizite, la medicamente), înduioșati de propaganda care s-a declanșat, se pune, însă chestiunea îngrijirii și educației acestor copii.

Aparent, această cerință este rezolvată, întrucît sînt angajate 24 educatoare și un psiholog. Printr-o matematică simplă ar reveni 3 copii la o educatoare, dar am înțeles că se lucrează cu grupe de cîte 7 copii, formula ideală pentru o educație plină de afecțiune. Așa ar trebui să fie, însă educatoarele și asistentă medicală sînt îngrijorate de statutul lor ambiguu, de cînd Casa de copii a intrat sub tutela Departamentului de stat pentru handicapați (de ce oare?), departament cu o bogată arborescență în toate județele, susținut copios de multitudinea

ajutoarelor din străinătate.

Rocadele executate din interese absconse le frustrează pe educatoare de sporul de 15% pe care l-ar acorda Ministerul Învățămîntului și Științei (de care aparțin prin profesie), iar pe asistentă, de sporul pentru zilele de simbătă și duminică, pe care nu-l acordă Ministerul Muncii, numai Ministerul Sănătății, în subordinea căruia ar dori să intre.

Pentru a complini sistemul de educație prin parcurgerea programei, pînă la adoptarea sistemului practicat de East European Partnership, noi am propus instituirea unor „familii de duminică” unde copiii și-ar însuși demnitatea ce decurge din faptul că sînt așteptați și doriți, că li se oferă afecțiunea, pe care nu trebuie să o cerșească.

Ne-am despărțit de copiii pregătiți pentru culcare, ne-am mulțumit pentru vizită cu candoarea lor inegalabilă și ne-au rugat „Să mai veniți pe la noi”. Vom veni, negreșit, dragii noștri și ne vom ține promisiunea, așa cum o face prietenul nostru de dincolo de gard.

Heana FILEP

Triumful binelui în fața handicapatilor sibieni

În județul nostru, activitatea Asociației Surzilor nu se rezumă doar la a-și trece numele pe o hîrtie, cum din păcate se întâmplă cu multe asociații din țară.

Numeroasele acțiuni umanitare organizate pînă în prezent cu sprijinul Asociației Surzilor — filiala Sibiu sînt ele însele o dovadă de necontestat și fac posibilă unitatea surzilor, care își dobîndesc astfel încrederea că, în viață, nu sînt singuri și neajutorați. Ei nu aud, dar simt ce se întâmplă și, am putut constata cu emoție, trăiesc intens evenimentul. De data aceasta, ei au avut ca oaspeți un grup de tineri studenți olandezi, veniți în România, cu nobila misiune de a lumina încrederea lor și de a le insufla încă un dram de convingere în triumful binelui. Grupul „Reflection” din Olanda a fost prezent luni, 29 iulie, la Dumbrăveni și marți la Sibiu, în fața deficienților de toate gradele (nu numai surzi, ci și orbi) cu un spectacol de mimodramă creștină modernă.

D-na Iulia Drăguțoiu, președinta Asociației Surzilor Sibiu și d-soara Anca Luca (baptistă) au însoțit acest tur-neu (în Sibiu, Cluj, Bacău și alte localități) al ansamblului „Reflection”, împreună cu dl. B. Ekkebus — conducător de grup, Lia Postelaar — director de scenă, Liane

Wandereanden și Roelf Sen — regizori secunzi.

În fața scenelor de mimodramă prezentate, handicapatii au răspuns cu lacrimi și aplauze, rămînîndu-le vie încrederea în ziua de mîine, care poate le va aduce izbăvirea.

D-na Iulia Drăguțoiu a avut amabilitatea să ne spună cîteva cuvinte despre acest grup olandez și despre spectacolele lui: „Ei sînt pentru prima oară în România. Sînt incințați, în primul rînd, de oamenii de aici, apoi de locurile pitorești. Unii au văzut acum pentru prima oară muntele. Au venit în fața deficienților de toate gradele cu acest spectacol de binefacere, pentru a-i face să-și cîștige încrederea în viață. Spectacolul lor se bazează pe două motive: lupta dintre bine și rău, în care triumfă binele, reprezentată de personaje din cele mai diverse pături ale societății, și motivul creației, care aduce pe scenă o dramă religioasă. Ei știu să ilustreze, foarte modern, prin arta lor, scene din biblie, astfel încît și cei handicapați să le înțeleagă”.

Mulțumim și noi pe această cale grupului olandez, precum și d-nei Iulia Drăguțoiu și domnișoarei Anca Luca, pentru modul în care au reușit să-i facă pe surzi să audă și pe orbi să vadă ...

Gabriela BALAN

Exemple de educație civică

În timpul vizitei pe care englezii din Grupul de prietenie Anșton — Mirșu l-a făcut în Mirșu, am stat de vorbă cu conducătorul acestuia, d-nul Lawrence Morton. Fiecare relatare a fost un moment inedit de învățare sau

meditație, pentru că se prezentau pe ei așa cum sînt, incredibil de adevărați, simpli, onest, în ciuda faptului că sînt de secole „intrați” în Europa.

Cîteva exemple aș dori să relev din convorbirile avute cu englezii. Totul se referă la felul în care cei 12 tineri au fost aleși și acțiunile întreprinse de ei în vederea venirii în România. Directorul Liceului englez, dl. Morton a întrebat cine dorește să vină în Mirșu — România, s-au prezentat 25 de elevi. Erau prea mulți. Atunci, pe baza unor teste domnia-sa a făcut selecția. Din spusele dînsului această selecție a fost cel mai greu lucru cu care s-a confruntat. Testele au constat în două întrebări de bază:

— Ce știți despre România?
— Ce așteptați să găsiți acolo?

După stabilirea unui număr de 6 fete și 6 băieți și după evaluarea costului călătoriei, au constatat că nu dispun de suma necesară. Un singur lucru se putea face: să-și cîștige fiecare banii de drum. Ei nu împrumută și nu cer bani de la părinți, pentru că au posibilitatea să-și cîștige singuri, oferindu-și serviciile comunității sau unor persoane particulare.

Și iată ce au făcut: Toți cei 25 de candidați au spălat mașini în serviciul din localitate, trei vineri la rînd. Dar banii n-au ajuns și atunci au apelat la primărie, față de care s-au angajat să planteze un număr de pomi în localitate pe parcursul mai multor ani. Primăria le-a avansat o sumă de bani în

baza acestui angajament. Și totuși, banii n-au ajuns. Atunci, prin presa locală s-a făcut un apel către societățile de stat și particulare, către sindicate, pentru completarea sumei necesare. Cine credeți că i-a ajutat? Sindicatul minier din zonă.

Mi-e greu acum să trag o linie și să adun concluziile. Dar nici nu-mi pot opri gîndurile:

1. 25 de copii au lucrat pentru cei 12 colegi care au venit în România;
2. posibilitatea copiilor de a prețui și respecta propria lor muncă și banul scos din ea;
3. respectul față de munca părinților, prin prestarea unei munci de către ei însiși;
4. posibilitatea de a munci pentru niste bani necesari lor, aducînd în același timp servicii societății;
5. sprijinul autorităților locale și încrederea pe care le-au acordat-o prin avansarea unei sume de bani, avînd la bază angajamentul unor tineri, care sigur se vor ține de cuvînt;
6. relația de respect și solidaritate între niste copii și sindicatul minier de la ei.

Aceste rînduri sînt o mică parte din povestea acestor copii englezi. Ei sînt acum perfect integrați în mica lor comunitate, prin care și pentru care și-au atins scopul: vizita în România. Ei au spus că nu reprezintă liceul lor, Anșton-ul sau Sheffield-ul ci Marea Britanie.

Felicitări, Anglia! Cum i-ai crescut așa îi ai!

Voichița GHÎȘOIU

INIȚIATIVĂ LĂUDABILĂ

Din inițiativa Organizației de femei a P.N.T.—c.d. Sibiu, în data de 18.VII.1991 s-a constituit „Asociația de femei a opoziției unite” Sibiu.

Obiectivele formulate sînt:

1. Ocrotirea femeii prin acțiuni concrete, pentru protecția ei socială;
2. Asistență umanitară acordată bătrînilor, copiilor, orfanilor și femeilor;
3. Înființarea unui birou de relații cu publicul;
4. Educație civică prin conferințe și dezbateri pe teme diferite;
5. Organizarea de șezători educative.

Asociația noastră rămîne deschisă tuturor femeilor dispuse să participe la acțiunile ce le vom întreprinde.

Comitetul de coordonare

POIANA SIBIULUI

(Urmare din pag. 1)

te fi întâlnit și prin alte sate din Ardeal. Biserița din Poiana, zămisliță din lemn, face și ea dovada unei gingășii deosebite. Ortodoxismul acestui loc a „îmblinzit” până la Divinitate, relația cu LUMEA (Lume înțeleasă în primul rând ca raportare a omului la existență). Vilele din sat te lasă încrămășat. Ele concurează cu succes casele de pe la orașe. Pentru a clădi asemenea „castele în miniatură” prevăzute cu două și trei etaje, colonade, etc. trebuia multă bogăție. Poienarii au avut-o: rod al muncii și spiritului întreprinzător. Poate și al șansei istorice. Însă discrepanța dintre caracterul somptuos al caselor particulare și derizoriul ee „planează” pe sediile instituțiilor publice oferă două învățăminte: interesul personal prevalează asupra celui ce privește colectivitatea — încă o dovadă că egalitarismele, colectivismele nu sînt viabile; la poienarii acest interes personal este și mai puternic — cadrul natural al satului se preta la amenajări și investiții extraordinare. Cînd cobori la Săliște, realizezi că nu-i atât de impresionant arhitectonic, precum Poiana. Dar Săliștea a dat lumii șapte academicieni, lucru de seamă, cu care Poiana nu se poate fâli. Îți dai seama, atunci, că Poienii i se aplică bine paradoxul descoperit de Blaga pentru Banat: o zonă bogată economic și etnografic, dar care nu a dat oameni de cultură precum Ardealul sau Moldova. Poate, și pentru că locuitorii ultimelor zone au risipit bani și pe Spirit. Dovadă că s-au ales, cu cel mult, un etaj la case.

Atenție la specialiști!

(Urmare din pag. 1)

lui pentru că specialistul de la „rechizite” era în concediu, iar ceilalți specialiști aveau treabă prin raioanele lor. Specialistul de la „electrice”, spre exemplu, vindea cu vîdită competență bere la cutie. N-a scăpat domeniu în care să nu fie inflație de specialiști, n-a scăpat domeniu din care să nu ne fi plecat o mulțime de specialiști; nu se mai face nimic azi fără să consultăm specialiștii. Dar ce se face? „Facem și noi ce putem” ar fi răspuns un specialist unui curios. Măcar de-am face numai ce putem. Prietenul meu fără de partid pretinde că știe de la un constructor specialist în baraje că olandezii stau de cînd lumea sub nivelul mării și că ar sta destul de comod. Mie unuia, mi se pare că ne-a dat Dumnezeu mai mulți specialiști decît putem duce. Dintre toți, cei mai năpăstuiți mi se pare că sînt economiștii. Asta la o simplă rotire a privirii prin țară. Este limpede că pentru realizarea unui dezastru atât de perfect nu se putea porni la drum fără specialiști în economie. Ne îndreptăm în goana mare spre economia de PIAȚĂ. Cînd ne năpădesc nedumeririle apelăm la economiștii de peste ocean

De ce ți-e frică nu scapi

Gravele probleme existente în economia țării au generat consecințe sociale nu mai puțin grave. Sîntem în pragul unui colaps economic, dublat de un latent potențial al conflictelor de muncă. La sceleratul cadru al prețurilor, al penuriei de produse și al slabei calități a puținelor mărfuri din magazine, se adaugă, amenințător, spectrul șomajului.

În cele ce urmează desprindem cîteva aspecte referitoare la asigurarea protecției sociale, abordate cu prilejul unei convorbiri avute cu d-na Mihaela Dan, președintele filialei Sibiu a Confederației Sindicale „Frăția”.

„Începe să se impută brînză”, ne-a spus înainte de toate, d-na Mihaela Dan. „Situația de față este posibilă pentru că, pe de o parte, factorii decizionali sînt centralizați, iar pe de altă parte mișcarea sindicală este scindată în foarte multe fracțiuni. Se crede că vrem puterea prin încercările noastre de a crea o confederație mare și solidă. Ni s-a spus că încercăm să înghițim syndicatele mici. Acum toate se întorc împotriva sindicalistilor, și nu numai a lor... Fiecare se zbate cum poate, nu există un contract de muncă alcătuit pe baza unui protocol la nivel de minister. Dar, conform legii conflictelor de muncă, tocmai contractul de muncă este literă de lege.

Se caută rentabilizarea întreprinderilor prin creșterea prețurilor de cost și prin reduceri de personal, ajungîndu-se de fapt la anomalii.

O placă a tuturor factorilor decizionali este **retelmo-logizarea**. Se importă mașini la niște prețuri astronomice și asta în condițiile în care nu sînt bani și pentru piese de schimb. Mașini, țare, în sistemul nostru de lucru vor capota în scurt timp. Considerăm că mult mai bine ar fi ca valuta să fie investită în întreprinderile românești, avînd drept efect menținerea locurilor de muncă actuale.

La reorganizarea întreprinderilor întotdeauna se umblă la bază. Legalitatea, aproape fără excepție, este în favoarea administrației, iar cînd nu e, îți trebuie nenumărate dovezi pentru a-ți proba dreptatea. În cazuri de litigii se apelează la Comisia de arbitraj, însă arbitrii sînt propuși de Direcția Muncii și confirmați de Ministerul Muncii, iar pentru cercetarea litigiilor se percepe o taxă de arbitraj.

Oamenii, cînd dau de ne-caz, vin și ne iau la rost: voi ce-ați păzit? Este drept că sînt lideri de sindicat care au folosit syndicatele (în întreprinderi) ea pe o rampă de lansare, iar salariații nu au încredere în ei.

Toate acestea au concurat la actuala situație în care ne-am pomenit cu toții într-un cerc vicios ce se restrînge. Și în curînd urmează o altă etapă a liberalizării prețurilor”.

În concluzie, de ce ne-a fost frică înainte de alegeri, exact la toate acestea ne putem aștepta.

Ovidiu TOMULEȚIU

CARTUȘ

HOLOANGĂRUL

Atitudinea studiată a individului, costumul îmbrăcat permanent, părul uns cu briantină și pieptănat lins spre tîmple, aerul de amabilitate și surisul greșos agățat de un colț al gurii, îi dau aerul de component al Camorei, de mafiot periculos, care ascunde cîteva pistoale sub haină și cîteva crime în trecutul său. Lipsa de scrupule nu i-o ghicești imediat, interesul veros nu-i iese pe față zîmbitoare, decît la momentul prielnic. Atunci lovește.

Nu poate decît să doară, atunci cînd descoperi că omul care a intrat în cetate cu ajutorul tău a trădat și a deschis porțile dușmanului. Atunci te cuprinde o durere, o disperare și o furie greu de suportat.

Toate acestea cresc în momentul în care ți se dovedește că el, „prietenu” cu alură de Luky Luciano, te vindea de la început. De cînd îl ajutai să-și găsească o slujbă, de cînd îl primeai în casă așezîndu-l la masă la locul de cinste, de cînd ai început să pledezi pentru el în fața celorlalți.

Mai grav este că el, holoangărul, are tupeul să-ți mai apară în față, adoptînd un aer nevinovat, afișîndu-și zîmbetul greșos. Exact ca holoangărul din opera lui Agribiceanu, care acționau în întunericul minelor și purtau aur în pîntecele lor. Ieșiți la lumină, țineau să pară curați și cinstiți.

Dan Ioan BOGDAN

LOZUL VACANȚEI — MAREA LOVITURĂ

Un petec de carton auriu, pe care sînt tipărite frumos colorat, cîteva slogane publicitare, după interesul pe care-l trezesc, de mare efect. Unde apare un chioșc sau o tonetă de vînzare a lozului în plic, este buluc de oameni, pe care îi vezi frecînd febril colțul drept al cartonului. Mirajul cîfirelor acoperite, cuprinde tot mai mulți cumpărători. „Se cîștigă suma înscrisă în mod identic în trei din cele 6 case-te”. Adevărul este că nu am prea auzit să se cîștige ceva. Am stat cîteva ceasuri lîngă aceste puncte de vînzare și nu am văzut nici un cumpărător, să sară în sus de bucurie și să spună **am cîștigat!**

Lozul vacanței se dovedește a fi o MARE LOVITURĂ, nu pentru cumpărătorul care speră, ci pentru Regia Autonomă Loto—Prono sau cum s-o fi numind.

Cei care, dezamăgiți aruncă petecul de carton necîștigător, mai încearcă o dată, mai speră încă o dată, într-un cîștig fabulos, care să-i îndulcească viața făcută amară, de legile unui guvern, care, prin ceea ce face, se dovedește dușman al poporului pe care-l conduce și reprezintă.

Toată lumea este pusă pe afaceri. Guvernul, guvernării, senatorii, prefecții, primarii, directorii, directorășii, inspec-torii, șmecherii și alții, atunci de ce nu și cei de la Loto—Prono, ce importanță mai are faptul că tot ce se scurge în buzunarul lor este din buzunarele noastre aproape goale. Ce lovitură domnule!

D. I. B.

Autobuzele firmelor particulare de transport, din Sibiu

Foto: Iulian PREDA

„Curtea Miracolelor”

Ne vedem siliți de împrejurări să revenim la situații pe care le cunoaștem cu toții, și, din păcate, în loc să se amelioreze, se agravează pe zi ce trece. O astfel de situație este aceea a Pieții 1 Mai, cunoscută ca piața de lîngă Teatru. Bilciul acesta al deșertăciunilor poate fi considerat ca fiind un simbol al actualii societăți românești: zgomoasă, aglomerată, murdară, dar împeștrită cu fel de fel de mărfuri străine, strălucitoare și, de cele mai multe ori, de calitate proastă. Colac peste pupază, sînt aici carențe grave în ce privește măsurile de igienă. E greu de închipuit ca într-o piață agro-alimentară să fie doar un singur robinet cu apă curentă. Dar e de domeniul

lipsei de sens ca un asemenea obiectiv să nu aibă un W.C. public. Căci, în pofida aparențelor, piața 1 Mai este o piață agro-alimentară și nu un talcioc, o „Curte a Miracolelor”, un complex de crîșme în aer liber, o parcare cu plată. Și nici Turnul lui Babel.

La toate acestea mai avem de adăugat că autoritățile cunosc situația, și nu de azi de ieri, că administrația piețelor a făcut nenumărate demersuri, adrese și sesizări, însă fără rezultat. Cel puțin nu unul imediat.

Dar despre această piață, ea și despre alte cîteva piețe de cartier, amănunte în unul din numerele viitoare.

O. T.

Festivism și cir(c)oză

(Urmare din pag. 3)

Pentru că la 26 iulie 1476 la Războieni unde a fost înfrînt Ștefan, a pierit floarea boierimii moldovene, a fost considerat de către acești guvernanți plebei, prilej de sărbătoare! Sînt de atunci exact 515 (!) ani și România comunistă sărbătorește că au murit boierii: Moldova nu e a lor, dar nu prea mai este nici a noastră!

În limba română bolile inflamatorii au nume care se formează cu sufixul — **ită** (meningită, conjunctivită ș.a.) iar cele care sînt cronice au sufixul — **oză** (gr. — osis = stare; scleroză).

La comuniști boala festivismului, vizibilă în abnegația de a oferi poporului circ, nu este o inflamație comemorativă, ci este o maladie cronică degenerativă: **CIRCOZA**, care de atîta beție a puterii este o **CIROZĂ**

MORATORIUL N-A SCĂZUT TENSIUNEA DIN CROAȚIA

Zagreb 30.07 — De la 25.06, cind Slovenia și Croația s-au declarat independente, luptele au provocat 60 de victime. Moratoriul declarat pe trei luni n-a diminuat cu nima dorința de independență a celor două republici. „E posibil să pierdem o bătălie, dar războiul abia a început” — a spus președintele parlamentului croat. În regiunea Banja (60 km de Zagreb) unele localități sînt în mîinile cetnicilor (naționaliști sîrbi), a căror ofensivă continuă. În fața soldaților iugoslavi sprijiniți de formațiuni paramilitare sîrbe, croații opun Gărzile Naționale și poliția, slab echipate. Se așteaptă o mobilizare generală, care ar putea duce în Croația, la o baie de sînge. Diplomații pot lua act de această situație, dar nu o pot schimba. Președintele Stipe Mesici, a părăsit marți ședința președinției colective, în momentul în care Branko Kostici (vicepreședintele Muntenegrului) a fost ales în fruntea comisiei de control a conflictului din Croația. Președintele Iugoslaviei, Mesici, care este croat, l-a acuzat pe Kostici că ar favoriza sîrbi. De remar-

cat că la această întrunire, președintele Croației, Tudjman, n-a participat. Tensiunea este în creștere, chiar dacă Comunitatea Europeană încearcă să o scadă prin trimiterea a 150 observatori ajutați de 400 persoane de sprijin, din țări ca: Polonia, Cehoslovacia, Suedia și Canada.

CADOU L AMERICAN

Moscova — Cel mai mare cadou pentru economia sovietică, nu putea fi mai mare ca acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate, de către SUA. Această decizie a fost anunțată de președintele Bush, în discursul său la Institutul de politică internațională: „Infuziile de bani și mai ales sprijinul american pentru demilitarizarea economiei, sînt insuficiente, fără o reformă radicală aflat pe plan politic cît și economic”, a spus Bush. Biderul american a cerut lui Gorbaciov abordarea și a unor probleme mai delicate: încetarea ajutorului militar sovietic pentru Cuba; rezolvarea diferendului asupra Ins. Kurile, cu Japonia; acordarea deplinei libertăți pentru țările (republicile) baltice; pluralism politic. Semnarea „istoricului tratat” (expresia lui Bush) START, reduce cu 30% arsenalul militar existent, înlăturînd pericolul unui război nuclear. S-a acceptat un sistem care revoluționează sistemul de verificare reciprocă, la fața locului (pînă acum se făcea numai prin intermediul sateliților de spionaj). Cursa înarmărilor, începută acum 35 de ani, a încetat, prin semnarea acestui tratat la 31 iu-

lie. Ziarul francez „Libération” (30.07) o definește ca „o tranziție spre o nouă ordine mondială”. Surpriza zilei de marți, a constituit-o refuzul lui Elțin de a participa la o întîlnire cu președintele american, sub oblăduirea lui Gorbaciov. Elțin a refuzat întrevvedere în calitatea de remorcă a liderului sovietic. Învinuit de infumurare de către adversarii săi, Elțin și-a dorit o întîlnire directă cu Bush. Cel care a acceptat, a fost omul sovietic nr. 3 (după Gorbaciov și Elțin), președintele Kazahstanului, Mazarbaev, adept al reformelor economice și vinzării de acțiuni muncitorilor. Kazahii sînt apreciați pentru că nu doresc o independență a republicii cu cele mai importante resurse și cu o industrie puternică. De notat că Bush și-a petrecut patru ore în compania lui Șevardnadze.

Rubrică de Emil PORIME

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut Carnet Muncă pe numele Arion Maria. Ofer recompensă. Tel: 166 73 (4541)

• Pierdut buletin identitate, certificat naștere, certificat căsătorie, și pașaport pe numele Urian Utte. Adresați str. Alea Călarășilor nr. 5, Bl. G 1. (4539)

VINZARI

• Vind remorcă pentru autoturism, trei uși Dacia 1300, aripă și semiaripă dreapta față și scaune față-spate complete. Tel. 3 57 02. (4540)

• Vind bibliotecă. Tel. 4 98 55 (4525)

• Vind televizor color Telefunken diag. 67 cm. și televizor alb-negru Olt pe circuite integrate. Vind aparat mărît fotografii alb-negru. Tel. 4 89 12 (4542)

DIVERSE

• Firma „STYX” vă oferă șansa cîștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jucăți cu încredere la „STYX”! Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Cărlova 7, zilnic orele 15—19, simbătă-duminică închis. (4513)

• Societatea PROTERMA — S.R.L. Sibiu angajează în condiții avantajoase inginer sau tehnician AUTOMATIST pentru activități de montaj și punere în funcțiune în țară (limită de vîrstă 35 ani). Informații simbătă și duminică la telefon 4 51 01 sau 3 56 00. (4516)

FELICITARI

• Toate florile din lume, toate gîndurile bune, sănătate și „LA MULTI ANI” alături de cei dragi li doresc dragei mele soții LEONTINA BUGURENCU acum cînd adaugă la buchetul vieții al 45-lea tran-dafir. Soțul (4528)

• Cu ocazia pensionării, nepoții din Brașov urează mătusei lor BIGHIS PARASCHIVA „LA MULTI ANI” (4543)

Energia electrică — o problemă națională

România este confruntată cu un serios deficit de energie, care tinde să se accentueze, neexistînd practică în momentul de față la producția internă șanse de ameliorare. Față de resursele energetice disponibile pe plan intern, România deține puțin cărbune și aceasta cu putere calorifică redusă.

Rezervele de hidrocarburi sînt mici și au fost supuse unei exploatare neraționale, fie folosindu-se tehnici rudimentare de extracție, ceea ce explică ratele submedice de recuperare (ca în cazul petrolului), fie utilizîndu-se resurse superioare în scopuri inferioare (în cazul gazelor naturale pentru producerea electricității).

În ce privește resursele hidraulice pe riurile interne, cu toate că în acest an precipitațiile au fost substanțiale, totuși sînt insuficiente pentru a putea acoperi necesarul de consum, ele funcționînd de obicei numai pentru acoperirea consumului din vîrf de sarcină. Cu atît mai grav este faptul că față de asemenea resurse sărace și un grad avansat de epuizare, industria promovată a fost de tip energofag — adică mare consumatoare de energie.

Față de situația grea cu care sistemul energetic național se confruntă și în care deficitul de putere electrică se adîncește, singura soluție de a putea supraviețui și alimenta toți consumatorii de energie electrică cu strictul necesar este de a „reduce consumul” prin utilizarea rațională a energiei electrice și a înlăturării oricărei risipe.

Dacă majoritatea consumatorilor de energie electrică din județul Sibiu au înțeles să ia măsuri de utilizare rațională a energiei, trebuie să arătăm că mai sînt consumatori din cadrul consumatorilor casnici, nu puțini la număr, care consumă energia electrică pe cale ilicită, utilizînd diferite metode de sustragere a acesteia. Dintre cei descoperiți de angajații Filialei de rețele electrice Sibiu menționăm:

— *Greco Nicolae* Șelimbăr nr. 87 care a sustras o cantitate de energie electrică de 7815 kwh cu o valoare de 31260 lei.

— *Fleșeriu Ilie* Șelimbăr nr. 84 o cantitate de 4308 kwh cu o valoare de 17232 lei.

— *Giurîscu Zaharia* Șelimbăr nr. 22 o cantitate de 4172 kwh cu o valoare de 4316 lei.

— *Dîgău Nicolae* Avrig str. 1 Mai bl. E ap. 1 o cantitate de 2424 kwh cu o valoare de 1576 lei.

— *Wonner John* Săcădate nr. 436 o cantitate de 4751 kwh cu o valoare de 3088 lei.

— *Popa Miron* Turnu Roșu nr. 404 o cantitate de 21600 kwh cu o valoare de 14040 lei.

— *Savu Ioan* Mohu nr. 192 o cantitate de 5459 kwh cu o valoare de 3543 lei.

— *Plăstoi Gheorghe* Mohu nr. 142 ca 6310 kwh cu o valoare de 4102 lei.

— *Ivan Petru* Ocna Sibiului nr. 121 o cantitate de 8871 kwh cu o valoare de 5766 lei.

— *David Eugen* Ocna Sibiului nr. 14 cu 12541 kwh și o valoare de 8152 lei.

— *Cruciat Paraschiva* Cîsnădie str. Băilor nr. 19 cu 1662 kwh și o valoare de 1080 lei.

— *Părău Samoilă* Ocna Sibiului str. M. Eminescu nr. 14 cu 19704 kwh și o valoare de 12807 lei.

Facem cunoscut cu această ocazie că energia electrică sustrasă se încasează cu 4 lei/kwh, valoare care reprezintă costul real al energiei la această dată.

Totodată facem un apel călduros întregii populații a județului Sibiu pentru folosirea corectă și rațională a energiei pot conduce, pe lingă plata suplimentară a energiei pot conduce pe lingă plata suplimentară a kwh cu 3,35 lei și la întreruperea furnizării energiei electrice pe o durată nelimitată.

Filiala de Rețele Electrice
SIBIU

— 202 —

Redactor șef: TRAIAN SUCIU

SOCIETATEA COMERCIALĂ

„ARARAT”

str. 9 Mai nr. 34, zilnic între orele 11—17 face înscrieri în sprijinul Dvs., pentru Casa de Ajutor INVESTIȚIA.

Firma caută spațiu pentru extindere.

Oferte se primesc la sediul firmei sau la telefon 152 23. (198)

FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU

ține la sediul întreprinderii,

Str. Uzinei, nr. 7

examenul pentru obținerea calității de electrician autorizat după cum urmează:

— în ziua de 15 august ora 15 — candidații noi (scris și oral)

— în ziua de 16 august ora 15 pentru definitivarea autorizației provizorii obținute în anul 1989.

Condițiile pentru înscriere la examen sînt:

— copie după actul de studii;

— dovadă vechime în sectorul electro-energetic;

— taxă de examen candidații noi 500 lei.

— taxă de examen pt. definitivarea autorizației 350 lei. (203)

PROGRAMUL TV

JOI, 1 AUGUST 1991

10.00 Actualități. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Tele-vacanța școlară. 11.50 Super Channel. 12.35 Desene animate. 13.10 Ora de muzică. 14.00 Actualități. 14.10 Oameni de lingă noi — sub semnul lui Iov. 14.40 Jazz-magazin. 15.20 Elvetia (Documentar). 15.30 Medicina pentru toți. 16.00 Cursuri de limbi străine.

16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Știri. 17.05 Pro Patria. 18.05 Reflecții rutiere. 18.30 Reporter '91. 19.00 Cultura în lume. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Film serial: „Dallas” (45). 22.15 În fața națiunii. Partidele politice. 23.00 Actualități. 23.30 Studioul șlagărelor. 0.00 Recomandări din program.